Volk der P.; *f.* ई eine Fürstin der P., *bes. Draupadî.*

पाञ्चालक, *f.* **°लिका** = *vor. Adj.*

पाञ्चाल्य *dass.*, *m.* ein P. *o.* ein Fürst der P.

पाट *m.* Durchschnitt. *f.* आ *N. einer Pflanze*, Reihenfolge; ई Arithmetik.

पाटक *m.* Spalter, Zerreifser.

पाटच्चर *m.* Dieb, Räuber.

पाटन *n.* das Spalten, Zerreifsen.

पाटल blassrot. *m.* blasse Röte; *m. f.* आ *N. eines Baumes* (*auch* **°लि** *f.*).

पाटलिपुत्र *n. N. einer Stadt; m. Pl. der Bewohner ders.*

पाटव *n.* Schärfe, Gewandtheit.

पाटिन् spaltend (—°).

पाटीर *m.* Sandelbaum.

पाटूर *m.* Rippengegend (*beim Tier*).

पाठ *m.* Vortrag, Recitationsweise, Studium, Text, Textüberlieferung, Lesart.

पाठक *m.* Hersager, Recitator, Lehrer, Schüler, Gelehrter.

पाठदोष *m.* Textfehler, falsche Lesart.

पाठन *n.* das Unterrichten (*eig.* Hersagenlassen).

पाठवन्त् belesen, gelehrt.

पाठिन् *dass.* (—°); *m.* Kenner, Gelehrter.

पाठ्य herzusagen *o.* zu unterrichten.

पाण *m.* Einsatz (*im Spiel*).

पाणि *m.* Hand; *adj.* —° in der H. haltend. **पाणिं ग्रह्** die Hand ergreifen = heiraten (*vom Manne*), **पणिं दा** die Hand reichen (*von der Frau*).

पाणिग्रह *m.* Handergreifung, Heirat.

पाणिग्रहण *n. dass.*

पाणिग्रहीतर्, **°ग्राह** *u.* **°ग्राहक** *m.* Bräutigam, Gatte (*eig.* Handergreifer).

पाणितल *n.* Handfläche, Hand.

पाणिन् (—°) = **पाणि**.

पाणिनि *m. N. eines berühmten Grammatikers.*

पाणिनीय zu Pâṇini gehörig, von P. verfasst. *m.* ein Schülers P.'s; *n.* P.'s Grammatik.

पाणिपद्म *m.* Lotushand.

पाणिपाद *n. Sgl. u. m. Pl.* Hände und Füfse.

पाणिबन्ध *m.* der Hände- *d. i.* Ehebund.

पाणिमन्त् Hände habend.

पाणिमित mit der Hand zu umspannen, sehr dünn *o.* schlank.

पाण्डर weifslich, bleich.

पाण्डव *m.* ein Nachkomme Pâṇḍu's, ein Panduide; *Adj. f.* ई den Panduiden gehörig (*auch* **°वीय**).

पाण्डवेय = *vor.*

पाण्डित्य *n.* Gelehrsamkeit, Klugheit, Gewandtheit.

पाण्डु weifslich, gelblich, bleich; *m. N. eines alten Königs.*

पाण्डुता *f.*, **°त्व** *n.* Blässe.

पाण्डुनन्दन *m.* ein Pâṇḍusohn, Panduide.

पाण्डुपत्र *n.* ein gelbes Blatt.

पाण्डुभूम *m.* weifslicher Boden.

पाण्डुर weifslich, bleich.

पाण्डुरता *f.*, **°रिमन्** *m.* weifse Farbe.

पाण्डुरोग *m.* Gelbsucht.

पाण्डुलेख Konzept (*eig.* Blassschrift), Unreines.

पाण्ड्य *m. Pl. Volksname.*

पाण्ड्र *n.* ein ungefärbtes Wollkleid.

पाण्य zur Hand gehörig, Hand-.

पात *m.* Flug, Fall, Sturz, Untergang, Einfall, Überfall, Hereinbruch, Eintritt, Möglichkeit.

पातक zu Fall bringend (—°). *m.* (*n.*) ein (zu Falle bringendes, *d. h.* Verlust der Kaste herbeiführendes) Verbrechen, Sünde, Schuld.

पातकिन् fehlend, sündigend; *m.* Verbrecher.

पातञ्जल *m.* von Patañjali verfasst. *m.* ein Anhänger P.'s. *n.* das System des P. (*ph.*); das Mahâbhâshya (*g.*).

पातन fällend; *n.* das Fallenlassen, Werfen, Stürzen, Fällen, Abschlagen, Vertreiben, Vernichten.

पातनीय fallen zu lassen, zu werfen.

पातयितर् *m.* Werfer (*der Würfel*).

1. **पातर्** *u.* **पातर्** *m.* Trinker.

2. **पातर्** *m.* Schützer, Schirmer.

पातवे *u.* **पातवै** *Dat. Inf. zu* 1. **पा**.

1. **पातव्य** zu trinken.